

- 2) Jeżeli zgodnie z art. 6 ust. 2 decyzji EBC/2010/14 wymienione w nim minimalne standardy mają zastosowanie wyłącznie do producentów urządzeń do obsługi banknotów (ale nie do podmiotów zajmujących się obsługą gotówki), to czy art. 6 ust. 2 decyzji EBC/2010/14 w związku z art. 3 ust. 5 tej decyzji należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie uregulowaniu prawa krajowego, zgodnie z którym obowiązek przestrzegania tych minimalnych standardów ma zastosowanie do podmiotu zajmującego się obsługą gotówki?
- 3) Czy minimalne standardy maszynowej weryfikacji jakości obiegowej banknotów euro przy pomocy urządzeń do obsługi banknotów, przy uwzględnieniu faktu, że są one opublikowane na stronie internetowej EBC, są zgodne z zasadą pewności prawa i art. 297 ust. 2 TFUE oraz czy są one wiążące dla podmiotów zajmujących się obsługą gotówki, a podmioty te mogą powoływać się na nie?
- 4) Czy art. 6 ust. 2 decyzji EBC/2010/14 w zakresie, w jakim stanowi, że minimalne standardy maszynowej weryfikacji jakości obiegowej banknotów euro są publikowane na stronie internetowej EBC i okresowo zmieniane, jest sprzeczny z zasadą pewności prawa i art. 297 ust. 2 TFUE, a tym samym nieważny?

(¹) Decyzja Europejskiego Banku Centralnego z dnia 16 września 2010 r. w sprawie weryfikacji autentyczności i jakości obiegowej oraz powtórnego wprowadzania do obiegu banknotów euro (EBC/2010/14), Dz.U. 2010, L 267, s. 1.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Korkein oikeus (Finlandia)
w dniu 20 grudnia 2021 r. – C i CD**

(Sprawa C-804/21)

(2022/C 95/25)

Język postępowania: fiński

Sąd odsyłający

Korkein oikeus

Strony w postępowaniu głównym

Strony wnoszące środek zaskarżenia: C i CD

Druga strona postępowania: Syyttäjä

Pytania prejudycjalne

1. Czy art. 23 ust. 3 decyzji ramowej 2002/584/WSiSW (¹) w związku z jej art. 23 ust. 5 wymaga, aby w sytuacji, gdy osoby aresztowanej nie przekazano w terminie, ustalenie nowej daty przekazania oraz badanie istnienia siły wyższej i spełnienia przesłanek aresztowania przeprowadził wykonujący nakaz organ sądowy, o którym mowa w art. 6 ust. 2 decyzji ramowej, czy też zgodnie z decyzją ramową jest również postępowanie, w ramach którego sąd bada te okoliczności wyłącznie na wniosek stron? Jeżeli należy uznać, że przedłużenie terminu wymaga czynności organu sądowego, to czy brak takiej czynności skutkuje bezwzględnie wygaśnięciem terminu przewidzianego w decyzji ramowej, w którym to przypadku osoba aresztowana powinna zostać zwolniona z aresztu na podstawie art. 23 ust. 5 tej decyzji ramowej?
2. Czy art. 23 ust. 3 decyzji ramowej 2002/584/WSiSW należy interpretować w ten sposób, że pojęcie siły wyższej obejmuje również prawne przeszkody w przekazaniu oparte na prawie krajowym wykonującego nakaz państwa członkowskiego, takie jak wstrzymanie wykonania orzeczone na czas trwania postępowania sądowego, lub prawo osoby ubiegającej się o azyl do pozostania w państwie wykonującym nakaz do czasu wydania rozstrzygnięcia w przedmiocie jej wniosku o udzielenie azylu?

(¹) Decyzja ramowa Rady 2002/584/WSiSW z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie europejskiego nakazu aresztowania i procedury wydawania osób między państwami członkowskimi – oświadczenia niektórych państw członkowskich w sprawie przyjęcia decyzji ramowej (Dz.U. 2002, L 190, s. 1).